

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Prokopa a přísedících Václava Zadražila a Martina Morávka v hlavním líčení konaném dne 13. 12. 2016 v Táboře

takto:

Obžalovaná

[celé jméno obžalované],

[datum narození] v [příjmení] [příjmení] – Ukrajina, trvale bytem [adresa obžalované], adresa pro doručování [adresa], bez údajů o zaměstnání,

u znává se vinnou, že

a) v době od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2013 jednak v postavení statutárního zástupce společnosti R Int. v.o.s, IČ:26044102, v té době se sídlem tř. Dr. Edvarda Beneše 411/65, Soběslav, okres Tábor, (nyní se sídlem v Praze 10, Kolovratská 58/1, Strašnice) jednak jako zástupce statutárních orgánů na základě notářsky ověřené plné moci, či na základě faktického pověření ze strany statutárních zástupců této společnosti, byla osobou odpovědnou za výpočty a odvody pojistného na sociální zabezpečení za zaměstnance společnosti Relax Int v.o.s., které zaměstnávala tato společnost jako tzv. agentura práce, zatajila skutečný rozsah pracovního poměru u některých zaměstnanců, u těchto zaměstnanců uvedla v příslušných výkazech pouze část skutečně odpracovaného období, ačkoli tito zaměstnanci pracovali a obdrželi vždy alespoň zákonnou minimální mzdu také v období, které ve výkazech nevedla, zaměstnavatel společnost Relax Int v.o.s., kterého [celé jméno obžalované] zastupovala, byl povinen vykázat a odvést pojistné na sociální zabezpečení za celou dobu výkonu práce svých zaměstnanců, konkrétně nevypočetla a neodvedla pojistné na sociální zabezpečení a to

v roce 2008 ve výši nejméně 54.038 Kč za zaměstnance [anonymizována dvě slova], [datum narození], [anonymizována dvě slova] [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození]

v roce 2009 ve výši nejméně 126.000 Kč za zaměstnance [celé jméno účastnice], [datum narození], [anonymizována dvě slova], [datum narození], [anonymizována dvě slova], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [anonymizována dvě slova], [datum narození],

v roce 2010 ve výši nejméně 93.240 Kč za zaměstnance [celé jméno účastnice], [datum narození], [anonymizována dvě slova], [datum narození], [anonymizována dvě slova] [datum narození], [anonymizována dvě slova], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození]

v roce 2011 ve výši nejméně 128.520 Kč za zaměstnance [celé jméno účastnice], [datum narození], [anonymizována dvě slova], [datum narození], [anonymizována dvě slova], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [anonymizována dvě slova], [datum narození], [anonymizována dvě slova], [datum narození],

v roce 2012 ve výši nejméně 113.400 Kč za zaměstnance [celé jméno účastnice], [datum narození], [anonymizována dvě slova], [datum narození], [anonymizována dvě slova], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [anonymizována dvě slova], [datum narození], [anonymizována dvě slova], [datum narození], [anonymizována dvě slova], [datum narození],

v roce 2013 ve výši nejméně 36.323 Kč za zaměstnance [celé jméno účastnice], [datum narození], [anonymizována dvě slova], [datum narození], [anonymizována dvě slova], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [anonymizována dvě slova], [datum narození], [anonymizována dvě slova], [datum narození], [anonymizována dvě slova], [datum narození],

celkem tak České správě sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 1292, Praha, za uvedené období neodvedla pojistné na sociální zabezpečení částku 551.521 Kč

b) v době od 19.8.2008 do 31.12.2010 jako zástupce statutárních orgánů na základě notářsky ověřené plné moci, či na základě faktického pověření ze strany statutárních zástupců, byla osobou odpovědnou za výpočty a odvody pojistného na sociální zabezpečení za zaměstnance společnosti R T+M v.o.s., IČO 28072626, se sídlem tř. Edvarda Beneše 411, Soběslav, okres Tábor, které zaměstnávala tato společnost jako tzv. agentura práce, zatajila skutečný rozsah pracovního poměru u zaměstnankyně [anonymizována dvě slova], [datum narození], přičemž u jmenované zaměstnankyně uvedla v příslušných výkazech pouze část skutečně odpracovaného období, ačkoli tato zaměstnankyně pracovala a obdržela vždy alespoň zákonnou minimální mzdu také v období, které ve výkazech neuvedla, a zaměstnavatel společnost R T+M v.o.s., kterého [celé jméno obžalované] zastupovala, byl povinen vykázat a odvést pojistné na sociální zabezpečení za celou dobu výkonu práce této zaměstnankyně, konkrétně nevypočetla a neodvedla pojistné na sociální zabezpečení a to

- I. v roce 2008 ve výši 2.520 Kč
- II. v roce 2009 ve výši 20.160 Kč
- III. v roce 2010 ve výši 17.640 Kč

celkem tak České správě sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 1292, Praha, za uvedené období neodvedla pojistné na sociální zabezpečení částku 40.320 Kč,

tedy

ad a-b)

IV. ve značném rozsahu zkrátila pojistné na sociální zabezpečení,

čímž spáchala

ad a-b)

V. zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku.

a odsuzuje se

za tento a sbíhající se přečin napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky podle § 341 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, jímž byla uznána vinnou trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 11. 2013, č. j. 8T 205/2013 - 421, jenž právní moci nabyl dne 20. 2. 2014,

podle § 240 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalované výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 5 (pět) let.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalované ukládá peněžitý trest v počtu 100 denních sazeb po 1.000 Kč, tedy v celkové výši 100.000 Kč (slovy: sto tisíc korun českých).

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené době vykonán, stanovuje náhradní trest odnětí svobody v délce 8 (osm) měsíců.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalované dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu v obchodních korporacích a dále zákazu jakékoli práce pro obchodní korporaci, provádějící dle zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti či mimo tento rámec, zprostředkování zaměstnání na území České republiky nebo z území České republiky do zahraničí a ze zahraničí na území České republiky, na dobu 5 (pět) let.

Tímto rozsudkem se podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 11. 2013, č. j. 8T 205/2013 – 421, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

V hlavních líčeních soud četl výpověď obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení]. Ta využila práva odepřít výpověď jak v řízení přípravném, tak i před soudem. K obvinění, jež jí bylo kladeno za vinu, se vyjádřila pouze v tom smyslu, že se nezakládá na pravdě. Ve své závěrečné řeči po skončení dokazování pak zdůraznila, že veškerou odpovědnost za chod společnosti R Int. v.o.s. nesl [anonymizována dvě slova]. Ten připravoval mj. výpočty a odvody pojistného a vyplňoval veškeré materiály, týkající se zaměstnanců společnosti. Obžalovaná sama měla pouze plnou moc společnosti R Int. v.o.s. k úkonům ve vztahu k obchodnímu rejstříku. Rovněž společnost R T+M měla na starosti jiná osoba, [příjmení] [příjmení]. Ona sama byla opět zmocněna pouze k úkonům ve vztahu k obchodnímu rejstříku.

Za společnosti, které poskytovaly zaměstnání agenturním pracovníkům primárně společnosti Relax Int v.o.s., byli slyšeni svědci [jméno] [příjmení], vedoucí výroby společnosti P a.s. (dříve Pekast a.s.). Dále [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], mistři výroby v téže společnosti, na pracovišti Vrbenská v Českých Budějovicích. Svědci se vyjadřovali ke výkonu práce jednotlivými

agenturními pracovníky, angažmá obžalované, k tomu jakým způsobem probíhala evidence odpracované doby, atp. K témuž byla dále vyslechnuta [jméno] [příjmení], vedoucí výroby v pekárně Srnín, provozované společností KIII s .. [jméno] [příjmení], ekonom v téže společnosti a [jméno] [příjmení], jednatel společnosti [příjmení] u Cábů s.r.o. Slyšena byla [anonymizováno] [jméno] [příjmení], vedoucí právního oddělení společnosti P a.s., k smluvním a obchodním podmínkám mezi společností a obžalovanou, evidenci odpracované doby apod. Dále byla slyšena [anonymizováno] [jméno] [příjmení], vedoucí oddělení kontroly OSSZ Tábor a zpracovatelka odborného vyjádření na č.l. 41 a násl. spisu. Čteny byly úřední záznamy o podaných vysvětleních svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], referentek OSSZ Tábor. Dále byli vyslechnuti agenturní zaměstnanci společnosti R Int. v.o.. A to [celé jméno účastnice], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [anonymizována dvě slova] a [anonymizována dvě slova], k tomu, kdy a jakým způsobem byli agenturou obžalované zaměstnávání, na jaký úvazek, jak byli odměňováni apod. Konečně byli slyšeni policisté, podílející se na vyšetřování žalované trestné činnosti, [anonymizováno]. [jméno] [příjmení] a [anonymizováno]. [jméno] [příjmení].

Provedeny byly důkazy listinné, předložené obžalobou. A to rozhodnutí o povolení zprostředkování zaměstnání pro společnost R Int. v.o.s., úřední záznam Odboru cizinecké policie KřPJčk, týkající se výsledků kontroly zaměstnání jednotlivých agenturních zaměstnanců společnost Relax Int. v.o.s. a rozporu mezi vydávanými povoleními k zaměstnání a odvedeným pojistným. Dále odborné vyjádření OSSZ Tábor, v němž byla stanovena minimální výše nevykázaného a neodvedeného pojistného za žalované období, kdy celková výše nevykázaného a neodvedeného pojistného na sociální zabezpečení jednotlivých zaměstnanců činí 591.841 Kč. Dále výpisy z obchodního rejstříku, společenská smlouva a plné moci, včetně těch, udělených obžalované [příjmení] [jméno] a [příjmení] [příjmení], podle nichž jednala obžalovaná buď přímo jako statutární zástupce nebo jako zplnomocněný zástupce statutárních orgánů společností R Int. v.o.s. a Relax T+M v.o.s. Dále to byly listinné doklady k zaměstnání jednotlivých agenturních pracovníků, tedy zprávy úřadu práce a rozhodnutí o povolení k nepřetržitému pracovnímu zařazení jednotlivých zaměstnanců, zpráva OSSZ, včetně oznámení o nástupu do zaměstnání a evidenčních listů důchodového pojištění (tam, kde byly předloženy). Dále zprávy o šetření PČR, pracovní smlouva, přehledy docházky a zpráva společnosti S spol. s r.o. ohledně zaměstnání [jméno] [příjmení], kopie „výplatních pásek“ (rukou psaných kvitancí) od obžalované, pracovní smlouva [jméno] [příjmení], potvrzení o výši příjmu svědkyně za rok 2013. Dále písemná zpráva společnosti P a.s. ohledně předávání evidence odpracovaných hodin, fakturace a inkasování peněz ze strany obžalované, rámcové smlouvy o dočasném přidělení zaměstnanců mezi Pekast (tj. Penam) a.s. a Relax Int. v.o.s., s dodatky a přílohami. Přehledy docházek zaměstnanců, faktury společnosti R Int. v.o.s. a výpisy z účtů společnosti P a.s. Dále pak zprávy spol. K III. spol. s r.o. (Pekárny Srnín), rámcová smlouva o dílo a přehled jim fakturované práce, výpisy z účtů, č.l. 813-854, objednávka, docházková kniha týkající se [celé jméno účastnice]. Dále smlouva o dílo se společností La u Cábů s.r.o., zprávy této společnosti, resp. faktury. Provedeny byly osobní výkazy obžalované a přílohový spis Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 8T 205/2013, a z něho zejména na č. l. 421 až 425 spisu trestní příkaz s doručenkou, týkající se předchozího odsouzení obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení].

Z listinných důkazů, jež se staly součástí spisu po podání obžaloby, byl proveden přípis [anonymizováno] [jméno] [příjmení] a opakovaná žádost Policie ČR o součinnost společnosti P a.s. Dále vyrozumění o zahájení exekuce na společnost R Int. v.o.s. na částku celkem 435 791,55 Kč, z titulu dluhu na zdravotním pojištění, a s tím související výkaz nedoplatků VZP ČR. Dále pak zpráva Generálního ředitelství Úřadu práce ze dne 19. 10. 2015, podle níž není společnost R T+M v.o.s. evidována v evidencích agentur práce. Dále pak listiny z pomocného spisu Policie ČR v této trestní věci, předložené obžalobou, a to rozsudek Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 11. 2015, č. j. 32T 49/2014 - 497 a usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn.

4To 296/2016, jímž se zamítá odvolání jednoho z obžalovaných v této trestní věci. Dále žádosti Policie ČR, KřpJčk, Odbor cizinecké policie, oddělení dokumentace, ze dne 15. 8. 2013 a informace společnosti P, a.s.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich soubornu, řídíce se svým vnitřním přesvědčením založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout o vině obžalované.

Soud se shodně s obžalobou domnívá, že dokazování bylo v projednávané trestní věci provedeno v rozsahu potřebném pro rozhodnutí procesního soudu. Ze všech provedených důkazů je zřejmé, že se obžalovaná dopustila jednání, jež jí obžalobou kladeno za vinu. Bylo konstatováno, že obžalovaná právně i fakticky ovládala společnost R Int. v.o.s.. Tato společnost, jako agentura práce zaměstnávala osoby, za něž obžalovaná neodváděla odvody pojistného na sociální zabezpečení. Z výpovědí naprosto všech svědků, slyšených v průběhu řízení před soudem, vyplývá, že to byla obžalovaná, kdo vystupoval jako statutární zástupce nebo jako zplnomocněný, či faktický zástupce statutárních orgánů společností R Int. v.o.s., potažmo pak Relax T+M v.o.s. (která figuruje jako platforma pro trestnou činnost obžalované pouze v jednom případě). O tom hovoří referentky [stát. instituce] a [anonymizováno], podle nichž obžalovaná vystupovala jako majitel společnosti a podávala vždy osobně doklady k přihlášení a odhlášení zaměstnanců. Předkládala dokumenty, osobně podepisovala listy důchodového zabezpečení, s nikým jiným obě svědkyně nejednaly (viz č.l. 92 a 97 spisu). Na evidenčních listech důchodového pojištění a dalších listinách figurují mimoto podpisy obžalované. Dále obžalovanou usvědčují manažeři společností, zaměstnávající agenturní pracovníky společnosti R Int. v.o.s. ([příjmení], [příjmení], [příjmení], atp.), podle nichž měla zaměstnance na starosti pouze obžalovaná, ona jednala jménem společnosti. I sami ukrajinští zaměstnanci zcela shodně potvrzují, že to byla obžalovaná, kdo jménem společnosti vystupoval ve všech aspektech její činnosti. Všechny dokumenty, týkající se agenturních zaměstnanců, a to i [jméno] [příjmení], dočasně zaměstnané společností R T+M v.o.s., podepisovala obžalovaná. Za těchto okolností bylo zcela nadbytečné vyslýchat osoby [anonymizována dvě slova] (který měl být společníkem spol. Relax Int. v. o. s.) a [příjmení] [příjmení] (k okolnostem rozsahu plné moci, způsobu formy jednání a charakteru rozsahu pověření tak, jak tvrdí obžaloba směrem k obžalované), jak navrholo obhajobou. Nepravdivost tvrzení o případné odpovědnosti těchto osob, figurujících zde v podstatě jako tzv., bílé koně,“ byla totiž zřejmá v průběhu celého hlavního líčení a bylo by proto nadbytečné ověřovat zjevně irelevantní argumentaci obžalované výsledkem svědků, předvolaných za tímto účelem z Ukrajiny.

Pokud pak jde o trestnou činnost samotnou, tato se prokazuje uceleným řetězcem přímých a nepřímých důkazů. Jednak listinných, jednak výpověďmi větší části vyslechnutých svědků. Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení v návaznosti na § 7 zákona č. 187/2000 Sb., o nemocenském pojištění, upravuje, že zaměstnanec není účasten pojištění potud, pokud jeho výdělek v daný měsíc nepřesahuje částku 2.500 Kč (resp. 2.000 Kč do r. 2011). Jednotlivým agenturním pracovníkům byla ze strany úřadu práce udělena nepřetržitá povolení k zaměstnání. Za tímto účelem jim také byl povolen dlouhodobý pobyt na území republiky za účelem zaměstnání, resp. posléze trvalý pobyt (viz č.l. 35 spisu, resp. jednotlivá oznámení o nástupu do zaměstnání ve sv. I spisu). U žádného z nich nešlo podle oznámení, podepsaného obžalovanou, o zaměstnání malého rozsahu. Při striktním výkladu hodnocení důkazů ze strany obhajoby by nepravdivé údaje, které by uváděla obžalovaná ve vztahu k příslušným státním orgánům a které byly podkladem pro získání dlouhodobého a trvalého pobytu, mohly být hodnoceny jako přečin napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky dle § 341 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku. Z provedených důkazů však vyplývá, že údaje, které obžalovaná ve vztahu k agenturním pracovníkům uvedla, pravdivé byly. A že nepřetržitá povolení k zaměstnání udělená daným agenturním pracovníkům ze strany úřadu práce obstarala proto, aby zaměstnance v podstatě nepřetržitě zaměstnávala. Pouze následně ve vztahu k OSSZ nepřiznala skutečný objem práce a účast na jejich pojištění a pojistné neodvedla. Převážně za společnost R Int. v.o.s., pokud jde o

[anonymizována dvě slova], ta byla přihlášena dle listin od roku 2008 do roku 2010 pod Relax T+M v.o.s. a v letech 2011 až 2013 pak pod společností R Int. v.o.s.

Stran bodu b) obžaloby, tedy zlomku trestné činnosti, týkající se zaměstnání [anonymizována dvě slova] byl proveden mj. přílohový spis v trestní věci odsouzené [příjmení] [jméno] [příjmení] sp. zn. 8T 205/2013. Zde na č.l. 245 až 251 spisu figuruje rozhodnutí o vyhoštění [anonymizována dvě slova], a v něm popsaná skutečná pracovní činnost této osoby, jak vyplývá z jejího vyjádření ve správním řízení. Ohledně bodu a) obžaloby a tedy převážné většiny zbylé trestné činnosti pak závěr o vině vyplývá ze svědeckých výpovědí před soudem. Jednak osob, které byly přímými nadřízenými ukrajinských zaměstnanců obžalované, byť si ne všichni si vybavovali všechny osoby, popsané ve výroku rozhodnutí. Svědek [příjmení] za společnost KIII s r. o. si vybavil osoby [anonymizována dvě slova], [jméno] [příjmení], [celé jméno účastnice], [jméno] [příjmení] a výslovně uvedl, že zde tyto osoby pracovaly na dobu, na níž měly vydané povolení k pobytu, evidoval jimi odvedenou práci. Připustil, že odchylky v rámci evidence pracovní doby mohly být maximálně v řádu desítek hodin, nikoli měsíců až let, tedy takto dlouhého období, za něž obžalovaná neodváděla pojištění. Mimoto, na č.l. 714 a násl. spisu figurují faktury, podepsané obžalovanou, na částky, které musely být podepřeny odvedenou prací konkrétních pracovníků. Též [jméno] [příjmení], vedoucí výroby v pekárně [obec], provozované stejnou společností, tedy KIII s.r.o. uvádí, že zaměstnanci takto pracovali přibližně 7,5 hodin denně. Po tuto dobu, co tam byli, tak pracovali neustále, tzn. od pondělí do pátku. Obžalovaná sice od všech společností vybrala evidenci pracovní doby všech zaměstnanců dříve, než ji mohla získat policie, ale např. na č.l. 857 až 873 spisu figuruje docházková kniha stran [celé jméno účastnice]. Týká se let 2013 až 2014 a podporuje závěr o pravidelné pracovní době zaměstnanců agentury. Ani svědek [příjmení] vedoucí výroby společnosti P a.s., nehovořil o žádných mimořádných a nevysvětlitelných dlouhých výpadech v pevné směnné pracovní době společnosti.

Stejně skutečnosti vyplývají z výpovědí většiny zaměstnanců samotných. Zde situaci komplikovala toliko zcela očividná nechuť či spíše obava některých bývalých zaměstnanců obžalované ukrajinské národnosti hovořit pravdu. Část z těchto osob však našla odvahu obžalovanou usvědčovat. Svědek [jméno] [příjmení] na č.l. 1107 obžalovanou v plném rozsahu usvědčuje, pokud jde o zaměstnání pro společnost S, pro níž pracoval od ledna 2008 a měsíčně mu bylo obžalovanou vypláceno 12-13.000 Kč. Svědkyně [jméno] [příjmení] popsala, že pracovala pro obžalovanou ve společnosti P, lahůdky u Cábů, v Srní, v letech 2012 až 2013, pouze v roce 2013 odjela na měsíc domů. Svědkyně [jméno] [příjmení], [anonymizována dvě slova] a [anonymizována dvě slova] pak usvědčovaly obžalovanou již jen částečně. [jméno] [příjmení] připustila, že pro obžalovanou pracovala od roku 2008 až 2013, avšak již si nevzpomněla, v jaké výši dostávala mzdu a uvádí, že až 2x do roka na měsíc či dva odjela na Ukrajinu. Obdobně svědkyně [příjmení] zapomněla prakticky všechny okolnosti jejího pracovního poměru ve vztahu ke společnosti, ovládané obžalovanou. Zcela zjevně krivě pak vypovídala svědkyně [příjmení]. K dotazu, zda za ni platila obžalovaná sociální pojištění, soudu odpovídala, že si myslí, že ne,, ono to s penězi nevycházelo.“ Následně si uvědomila, že hovoří pravdu a usvědčuje obžalovanou a okamžitě změnila svoji výpověď s tím, že si to nepamatuje, a je možné, že obžalovaná pojištění platila, ale ona u toho nebyla, atp. (viz. č.l. 1153 spisu, poslední odstavec zdola). I ona, stejně jako svědkyně [příjmení], přispěchala s verzí o mnohaměsíčních dovolených. Následně ji soudem byla předestřena výpověď svědkyně [příjmení], která si svědkyni [příjmení] vybavila a výslovně uvedla, že si brala dovolenou maximálně do jednoho měsíce. Cit., „Pokud jde o to vybírání dovolené, tak např. [anonymizováno], když tam byla déle, tak si brala dovolenou. Že by byla na dovolené např. 2 až 3 měsíce, to určitě ne. Brávali si dovolenou, tak do měsíce.“ Svědkyně následně uvedla, že to vlastně nebylo pokaždé a vlastně si to již nepamatuje. Soud jistě nemůže použít úřední záznam o podaném vysvětlení svědka k důkazu. Lze jej však v omezené míře použít k hodnocení věrohodnosti výpovědi těchto svědkyň. Úřední záznam o podaném vysvětlení není úkon, který pro soud, „neexistuje,“ jak je někdy mylně vykládán obhajobou. Jinak by postrádal smyslu. Slouží jako informace o tom, co k věci svědek uvedl

v přípravném řízení a jaké informace může soudu poskytnout. Přičemž trestní řád vychází z předpokladu, že svědek je povinen mluvit pravdu jak v řízení přípravném, tak i před soudem. Odchyluje-li se svědek v podstatných bodech od své výpovědi na policii, nelze jej logicky bezezbytku považovat za důvěryhodného. Soud nehodlá spekulovat nad důvodem změny výpovědi těchto svědkyň ve prospěch obžalované, považuje však jejich výpověď za ne zcela věrohodnou a vycházela-li obžaloba v přípravném řízení při formulaci obžaloby z jejich odchýlných vyjádření, lze přisvědčit správnosti takového postupu i nyní. Z hlediska trestní odpovědnosti obžalované mimoto nehraje menší změna vyjádření svědkyň velkou roli za situace, kdy obžalovaná neodváděla za svědky pojistné v řádu nikoli měsíců, ale celých let. Za svědkyni [příjmení] nebyly odvedeny sociální pojistění za celá léta 2009, 2011, téměř celý rok 2012 a 2013 a velkou část roku 2010. Za svědkyni [příjmení] nepřiznala obžalovaná téměř celé roky 2009, 2010, polovinu let 2011 a 2012 a dva měsíce roku 2013, kdy již obžalovaná ani nepodala zúčtované odvody a přestala s OSSZ komunikovat. Za svědkyni [příjmení] nepřiznala obžalovaná prakticky celý rok 2008, 2009, a větší část let 2010 až 2012. Že by svědkyně [příjmení], [anonymizováno] a [anonymizováno] pro obžalovanou nepracovaly po celá léta, nevyplývá ani z jejich výpovědi před soudem.

Mimoto, společnosti, pro něž svědkyně pracovaly, by samozřejmě porušily ust. § 88 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, tedy povinnost nahlásit ukončení pracovního poměru cizince, o níž hovořil svědek [anonymizováno]. [jméno] [příjmení]. Absence zaměstnanců po dobu let by jistě neunikla ani svědkům z řad vedoucího personálu firem. V neposlední řadě, při zpracování odborného vyjádření bylo mimoto vycházeno ze zákonem dané minimální mzdy platné v rozhodné době, ač z výpovědi svědků vyplynulo, že jejich mzda byla zpravidla vyšší. Výši škody, vyčíslenou obžalobou tak je nutno považovat minimální i v případě, že by svědci čerpali určité neplacené volno.

Je-li tedy obhajobou naznačována manipulace s důkazy, soud nemůže ve své finálním úvaze takovému závěru přisvědčit. Na trestnou činnost obžalované se přišlo v podstatě náhodou, zjištěním rozporů mezi údaji, které obžalované podávala cizinecké policii a OSSZ. Nemohlo jít o žádný komplot proti určité osobě, pro něj policie postrádala motivaci. Defilé svědků, kteří obžalovanou usvědčují a listin, které hovoří proti ní, hovoří proti závěru o tom, že by bylo manipulováno s úředními záznamy svědkyň [příjmení] a [anonymizováno]. Naopak je otázkou, zda svědkyně [příjmení] a [anonymizováno] od přípravného řízení nezapomněly česky účelově. Soud má za to, že tyto svědkyně vypovídaly z části ve prospěch obžalované nepravdivě. Ostatně, celé přípravné řízení provázela poměrně zjevná neochota spolupracovat s policií ze strany ještě jiných zainteresovaných subjektů. A to firem, odebírajících práci agenturních pracovníků. O tom svědčí mj. velmi zarážející postup Penam a.s., kdy společnost vydala obžalované kompletní evidenci pracovní doby zaměstnanců, která je přitom pro odběratele agenturní práce v podstatě jediný doklad pro případné fakturační spory. Takový krok skutečně logicky implikuje tendenci uchovat si zdroj levné, dostupné pracovní síly a krýt proto případnou protiprávní činnost dotčené agentury, jak naznačuje intervenující státní zástupkyně.

Soud se tedy přesvědčeně domnívá, že podaná obžaloba není produktem žádné policejní svévole, ale důsledkem prokázané trestné činnosti obžalované. Obžalovaná [celé jméno obžalované] takto výše popsaným jednáním snížila vyměřovací základ pro výpočet pojistného na sociální zabezpečení, pojistné nevykázala a neodvedla. Celkový minimální rozsah zjištěného nevyčísleného, nevykázaného a neodvedeného pojistného na sociální zabezpečení činí 591.841 Kč, tedy dle § 138 tr. zákoníku rozsah značný. Její jednání proto naplnilo znaky skutkové podstaty zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku.

Pokud jde o výrok o druhu a výměře trestu, soud vzal v úvahu kriteria stanovená ustanoveními § 39 tr. zákoníku, přiblížil tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, jež jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pobutkou, záměrem nebo cílem. Přiblížil k poměrům pachatele, jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále přiblížil k účinkům a důsledkům, které lze očekávat

od trestu pro budoucí život obžalované, posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ust. § 41 a § 42 tr. zákoníku, a poté dospěl k následujícím závěrům:

Obžalované bylo na místě ukládat trest souhrnný, za sbíhající se přečin napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky podle § 341 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku. Tím byla uznána vinnou trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 11. 2013, č. j. 8T 205/2013 – 421. Protože jde o její jediné odsouzení na území ČR, formálně ji svědčí polehčující okolnost ve formě předchozí bezúhonnosti.

Jiných polehčujících okolností soud neshledal. Jednání obžalované se vyznačuje poměrně velkou mírou neúcty k tuzemským zákonům, ve snaze maximalizovat svůj zisk. Obžalovaná byla odsouzena ve sbíhající se trestní věci za trestnou činnost, spočívající v podvodné legalizaci pobytu dalších osob na území ČR. Za společnost R Int. v.o.s. evidentně nehradila nejen sociální, ale též zdravotní pojištění, protože to je po této společnosti nyní exekučně vymáháno. Podle výpovědi svědkyně [příjmení] od roku 2012 nepodávala mzdové přehledy ani v Praze, kam sídle společnost převedla (viz č.l. 1107 spisu). Atp. Jak případně zmínila intervenující státní zástupkyně, obžalovaná připravila o peníze nejen stát, ale též své zaměstnance, na jejichž špatně placené práci vydělávala a současně je připravila o sociální pojištění.

S ohledem na fakt, že v trestní věci Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 8T 205/2013 byl obžalované ukládán trest ve výměře 1 roku a nyní je ohrožena zákonným rozpětím 2 léta až 8 let odnětí svobody, jedinou alternativou k nepodmíněnému trestu odnětí svobody byl trest na samé horní hranici, kterou umožňuje § 81 odst. 1 tr. zákoníku, tedy ve výměře 3 roky. Tento jí byl podmíněně odložen na maximální možnou zkušební dobu, a to v trvání 5 let. Současně jí byl uložen peněžitý trest v celkové výši 100.000 Kč. Je na místě, aby fiskálu vrátila alespoň část peněz, o které je v rámci své trestné činnosti připravila. Je nepochybné, že ponechala-li si více než 500.000 Kč na sociálním pojištění a současně zdravotní pojištění ve výši statisíců, disponuje spolu se ziskem ze svého někdejšího podnikání dostatečným množstvím prostředků, aby peněžitý trest uhradila. Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku byl pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené době vykonán, stanoven obžalované náhradní trest odnětí svobody v délce 8 měsíců.

Konečně byl obžalované uložen trest zákazu činnosti v trvání 5 let. Spočívá v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu v obchodních korporacích. Platformu obchodních korporací obžalovaná zneužila k páčání trestné činnosti a je na místě ji vyloučit z možnosti podobné jednání opakovat. Současně jí byl uložen zákaz jakékoli práce pro obchodní korporaci, provádějící dle zákona o zaměstnanosti či mimo tento rámec, zprostředkování zaměstnání. Obžalovaná vykazuje vysokou míru dovednosti, pokud jde o obcházení a porušování zákonů. Proto bylo nutno formulovat jí uložený zákaz co nejšířeji. Jako zákaz jakékoli práce (v rámci závislé činnosti, mandátního smlouvy apod.) pro jakoukoli podobnou firmu (nejen registrovanou agenturu práce). Účelem je, aby opět nemohla využít svých znalostí a kontaktů k další trestné činnosti proti zdejšímu státu, potažmo ke škodě zahraničních pracovníků z Ukrajiny.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal.

Tábor 13. prosince 2016

Mgr. Martin Prokop
předseda soudu